

te hufka, sest et naene, mõnni pennikoorm
maad moisast, need anned maantee peält leid-
nud. Olleks mees isse taggasi läinud, siis
olleks temma neid isse veel leidnud. Naene
leidis neid esmalt teise päwa hommiko, mit-
te werendi wersta seält, kus mees neid wa-
jak leidis.

Pärast, kui asjad ollid sisse kantud ja
Herra mehhega arro piddas, tullid ka need
kolm anne ette. Herra küsis, kas temma
tõega rubla tükkist olleks sanud, woi olli se
agga paljas naese kiusamine olnud. Mees
ei tohtinud ennam teisiti pöördä, ldi wasto
rinda, ja ütles, et kui temmal 50 anne olleks
liggi olnud, olleks temma ka 50 rubla Her-
rale tonud. Nüüd tundis Herra, kui kaw-
wal temma olli ja piddas temmaga teist nõu.

Mõnne päwa pärast laskis Praua 50 an-
ne tappa ja mümissele puhastada. Ollid
keif walmis, kutsuti sesamma mees moisa
ja Herra ütles: „Rule, Hans! et sa pari
päwa eest wägga head kaupä leitsid, kus ig-
ga tappetud anne eest üks rubla hõbbe mak-

setakse, siin on jälle 50 anne ja ma lodan,
et sa mind siin jures mitte ei petta. Ennam
ma ei tahha, waid umbest ni palju, kui sa selle
waese naese käest wõtsid.“

Mees teadis nüüd, et kui ta wähhem toob,
omma nahha peab jure andma, ja se olli
temmal veel armas, wõttis need 50 anne,
wiis linna, sai 15 rubla, panni 35 rubla
juurde ja wiis moisa. Herra laskis sedda
leste naest moisa tulla, seadis tedda mehhe
kõrwa seisma ja ütles: wata naene, se mees
risus sind ja wõttis sinno käest kahhe anne
eest 2 rubla hõbbe, ja et ta omma nahka tah-
hab hoida, tõi ta minnule 50 anne eest 50
rubla. Minno kaja hoidja kirjutas, et ta kei-
gist 15 rubla sanud ja on siis 35 rubla om-
mast taskust jure pannud, et omma õigust
wäggise sada. Need 15 rubla, mis temma
annede eest sanud, on minno ja need 35 rubla
mis minnust ülle jäwad, saad sinna ommale,
selle kaggistamise ja kaitmise eest, et tem-
ma sind moisa tõi: Noh, Hans, kas ma ol-
len õigust reinud, kas sa ei wõtnud selle naese